

דף לז.

עין משפט א.

או"ח סימן רנב פ"ב

ב. י. כירה שהיא גרופה וקטומה^ז, ולקח הקדירה מעליה אפי' בשבת מותר להחזירה, כל זמן שהיא רותחת^ח, ועודה בידו^ט, ולא הניחה על גבי קרקע, ודעתו להחזירה^י.

וכל זה להחזירה על גבה^כ, אבל לתוכה אסור^ל.

ב. יא. בתנור אסור להחזיר אפי' גרוף וקטום וה"ה לכופח אם הסיקו אותו כגפת ועצים.

ז. אבל בלא גרופה וקטומה ונטל התבשיל מעליה בשבת אסור להחזיר לכו"ע אפי' בעודה רותחת ולא הניחה ע"ג קרקע ואפי' מצטמק ורע לו, וע"כ המשהין קפה שם ונטלו בשבת אסור להחזירו אפי' שזה מצטמק ורע לו, כה"ח אות ל"ז.

ח. אבל כשאינה רותחת אף שהיא חמה ואין בה משום מבשל בשבת אסור להחזירה, משום דהו"ל כאילו עכשיו מניח הקדירה בתחלה על הכירה בשבת, כ"כ הב"ח. והגם שהב"י כתב משם רי"ו דאם לא נצטנן אפי' שנח מרתיחתו קצת מותר להחזיר לא סמך על זה לדינא, וגם מש"כ הב"י בסי' שי"ח שכל שהיד סולדת בו נקרא רותח לא סמך על זה לענין חזרה, אלא רק לענין להניחו בשבת ע"ג קדירה הטמונה כדי שישמר חומו כמו שכתב בסי' שי"ח סעיף ו'.

ו. והגם שהמ"א בס"ק י"ט כתב דנהגו להקל אם לא נצטנן לגמרי וכמ"ש בסי' שי"ח סעיף ט"ו ודלא כהב"ח, כתב עליו הא"ר באות י"ט דאינו נכון דבסי' שי"ח סעיף ט"ו מיירי לסמוך, אבל ע"ג כירה אפי' לא נצטנן לגמרי אסור, וע"כ רבים מיראי ה' ואנשי מעשה לא נוהגים בחזרה כלל, א' משום שמא תיכף ינוח מרתיחתו ועוד משום המון עם הרואים שמא ילמדו להחזיר ולא ידעו לחלק בפרטי הדינים הצריכים בזה, כה"ח אות ל"ח.

ט. זו תוספת מדברי הרמ"א, ואפי' לא הניחה ע"ג קרקע אלא שתלאה במקל או הניחה ע"ג מטה, או העביר אותו מסיר לסיר אסור, טור. וכתב המ"א בס"ק כ' שהב"י ס"ל דוקא בהניחה ע"ג קרקע אסור להחזירה, אבל הניחה ע"ג מטה או ספסל או העבירה ממיחם למיחם מותר, אבל הרמ"א ס"ל דבכל אלו אסור דהו"ל כמושיב בשבת לכתחלה.

י. גם זו תוספת מדברי הרמ"א, אבל הרב ב"י ס"ל דאפי' אין דעתו להחזירה מותר כמו שכתב הרמב"ם, מ"א ס"ק כ"א.

ואם דעתו להחזירה אחרי שתצטנן אפי' להחזירה בעודה רותחת אסור, א"ר אות כ"א.

כ. משמע דאפי' תלה הקדירה לתוך אויר הכירה מותר, דלא נקרא תוכה אלא כשמושיבה בקרקעית הכירה, וכ"כ הב"ח, ומ"א ס"ק כ"ב.

ל. דבתוכה שייך למגזר טפי שמא יחתה בגחלים אפי' שהיא גרופה או קטומה דמ"מ א"א שלא יהיה שם קצת גחלים, ואפי' במצטמק ורע לו ג"כ אסור, כה"ח אות מ"ד.

הגה: ודוקא בתבשיל שמבושל כל צרכו **מ** מותר להחזיר אפי' לכירה אחרת **נ**, אבל בלא נתבשל כל צרכו **ס** אסור להחזיר אפי' לאותה כירה.

הגה: וי"א דכל זה אינו אסור רק כשנטלו מן הכירה מבעוד יום **ע** ולא החזירו עד שחשכה, אבל אם לקחו משם אחר החשיכה אפי' הניחו ע"ג קרקע מותר להחזירו.

וכן נוהגים להקל בתנורים שלנו שיש להם דין כירה וסומכים עצמם על דברי המקילין **פ**, אך טוב להחמיר, מ"מ אם נצטנן לכו"ע אסור **צ**.

הגה: י"א דאם הוציא המאכל מן התנור אסור להניחו בכרים וכסתות **ק**.

הגה: י"א כל שהוא סמוך לחשיכה או סמוך לברכו שהוא קבלת שבת לדידן, שאם נצטננה הקדירה א"א להרתיחה מבעוד יום דינה כמו בשבת עצמו, ויש מקילין בזה, והמנהג להקל אך טוב להחמיר במקום שאין צורך כל כך.

מ. זה חוזר על הרישא שאמר אפי' בשבת מותר להחזירה והיינו במבושל כל צרכו, ולא נצטנן שאין אחריו שום בישול, אבל אם לא נתבשל כל צרכו ששייך אחריו בישול אסור. ט"ז ס"ק י'.

נ. אפי' מכירה שהבלה מועט לכירה שהבלה מרובה, אבל לא מכירה להטמנה ולא מהטמנה לכירה, רמב"ם פ"ג הלכה י"א, והביאו המ"א בס"ק כ"ג. ומר"ן השו"ע השמיט להחזיר לכירה אחרת, ומשמע דנוטה לדעת האוסרים, אבל דעת הברכי יוסף נוטה לדעת הרמב"ם שמתיר, כה"ח אות מ"ו.

ס. ואפי' שנתבשל כמאכל בן דרוסאי, אסור להחזיר כל שיש עדיין חום בכירה, ב"י.

ע. שאז בטלה הטמנה הראשונה, והוי כמטמין לכתחלה בשבת, ט"ז ס"ק י"א.

פ. כי הר"ן כתב קולא זו, והתוס' והרא"ש לא ס"ל כן, ט"ז ס"ק י"ב, אך המנהג להקל כמ"ש הרמ"א, משב"ז אות י"ב.

צ. דשייך בו בישול מחדש, ט"ז ס"ק י"ג. ובמקום שמותר להחזיר מותר גם לסתום פי התנור בדף אחר החזרה דזה לא מקרי הטמנה, ט"ז ס"ק י"ג. והוא באין גחלים בוערות בתנור אבל בישנם בוערות אסור בכל גוונא להחזיר לכו"ע אפי' לבית הלל, ט"ז שם.

ק. ואע"ג דאינם מוסיפים הבל, מ"מ אסור בשבת כמו בסי' רנ"ז סעיף ב', ואף שבחזרה מותר אפי' לכירה אחרת היינו במקום שאינו דרך הטמנה אבל כאן שהוא דרך הטמנה אסור, ט"ז ס"ק י"ד.

ואם הוא פתוח למעלה מותר להניחו בכרים וכסתות, ט"ז שם, אבל הא"ר כתב דקצת אין משמע כך מרמב"ם.

הגה: ודוקא ע"ג הכירה ממש אבל לסמוך לאש במקום שהיד סולדת בו ר' מותר אפי' סמוך לחשיכה.

הגה: בתנור אין חילוק ש' בין להחזיר עליו או לסמוך אצלו אסור, ודוקא במקום שהיד סולדת, אבל אם אין היד סולדת שם מותר אפי' בשבת כמ"ש בסי' שי"ח.

עין משפט ב. או"ח סימן רנג סעיף א
עיין לעיל דף לו: עין משפט אות א

עין משפט ג. או"ח סימן רנג סעיף א
עיין לעיל דף לו: עין משפט אות א

דף לז:

עין משפט א. ב. או"ח סימן רנג סעיף א
עיין לעיל עין משפט אות ב

ר. דאם אין היד סולדת בו אפי' בשבת מותר כמ"ש בסי' שי"ח סעיף ט"ו, מ"א ס"ק כ"ט.
ש. היינו תנור של זמן התלמוד אבל בתנורים שלנו דינם ככירה שפתוחים מן הצד, ט"ז ס"ק ט"ז.
ובתנור אסור אפי' נתן בו אבר חי או מצטמק ורע לו, כה"ח אות ס"ד.